

แนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบล

โพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF COMMUNITY OCCUPATIONAL GROUP IN
PHON NGAM TAMBON ADMINISTRATION ORGANIZATION, KAMALASAI DISTRICT,
KALASIN PROVINCE.

15

นงศ์ลักษณ์ ตั้งปรัชญากุล*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม**

ดร.ธิดีรัตน์ เหล่าคัมพฤตญาจารย์**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานกลุ่มอาชีพชุมชนขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม จำนวน 188 คน ใช้การสุ่มแบบอย่างง่าย และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 26 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 214 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เพียงด้านเดียว คือ ด้านการผลิตและคุณภาพ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพองค์กร ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการตลาด และด้านวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม กับสมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มอาชีพต้องการให้มีการระดมทุนของกลุ่มและมีการสนับสนุนเงินทุน จากภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการกู้ยืมในการพัฒนากลุ่มอาชีพ เช่น ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอกมลาไสย เกษตรอำเภอกมลาไสย องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม หรือเพิ่มหุ้นเพื่อระดมทุนจากสมาชิก ในกลุ่มมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มควรมีแนวทางในการบริหารจัดการความขัดแย้งที่ชัดเจน ผู้บริหารกลุ่มควรเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนาอาชีพของตน มีการนำวัตถุประสงค์ที่มีอยู่ในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ผลิตภัณฑ์ และกลุ่มอาชีพควรแสวงหาตลาดใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ

* นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

** คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ABSTRACT

The objective of this study were 1) to study the operations of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization ,Kamalasai district ,Kalasin province, 2) to compare the opinions of Occupational Community Group members and Phon Ngam Tambon administration organization council members for the guidelines to development of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization , Kamalasai district , Kalasin province, 3) to find the guidelines to development of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization, Kamalasai district , Kalasin province. The sample group consisted of 188 members of Occupational Community Group in Phon Ngam Tambon Administration Organization by using simple random sampling. The target group consisted of 26 members of Phon Ngam Tambon administration organization council, total 214 samples.

The result found that:

1. The opinions of Occupational Community Group members and Phon Ngam Tambon administration organization council members about the operations of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization included in the medium level. When considering aspects that a production and quality is in high level and the five side in the medium level consisted of Organizational performance, budge , management group , marketing and cultural group ,respectively.

2. Result of comparing the opinions of Occupational Community Group members and Phon Ngam Tambon administration organization council members about the operations of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization, Kamalasai district, Kalasin province by sex showed that People have different opinions by the gender difference was not statistically significant at the .05 level.

3. Suggestions about the guidelines to development of occupational community group in Phon Ngam Tambon administration organization Kamalasai district Kalasin province showed that Occupational Community Group want to the group's funding and and funding from external stakeholders for borrowjng to the Development of Occupational Community Group such as Support from the Office of Community Development District Kamalasai , Kamalasai District Agricultural , Phon Ngam Tambon administration organization ,or add stock to raise funds from members of the group be most , followed by the group should have guidelines for managing conflict are clear , Group executives should allow members to propose the guidelines to development of occupational community group, Groups should bring Community materials create value added products ,And groups should seek new markets more regularly.

ภูมิหลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนงาม เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ในเขตอำเภอกลมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 มีพื้นที่การปกครองประกอบด้วย 13 หมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง รับราชการ ประกอบธุรกิจ การค้า ประชาชนมีรายได้น้อย และปัจจุบันตำบลโพนงามได้มีระบบเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมในครัวเรือน และกลุ่มอาชีพ เพื่อเป็นรายได้ช่องทางหนึ่ง

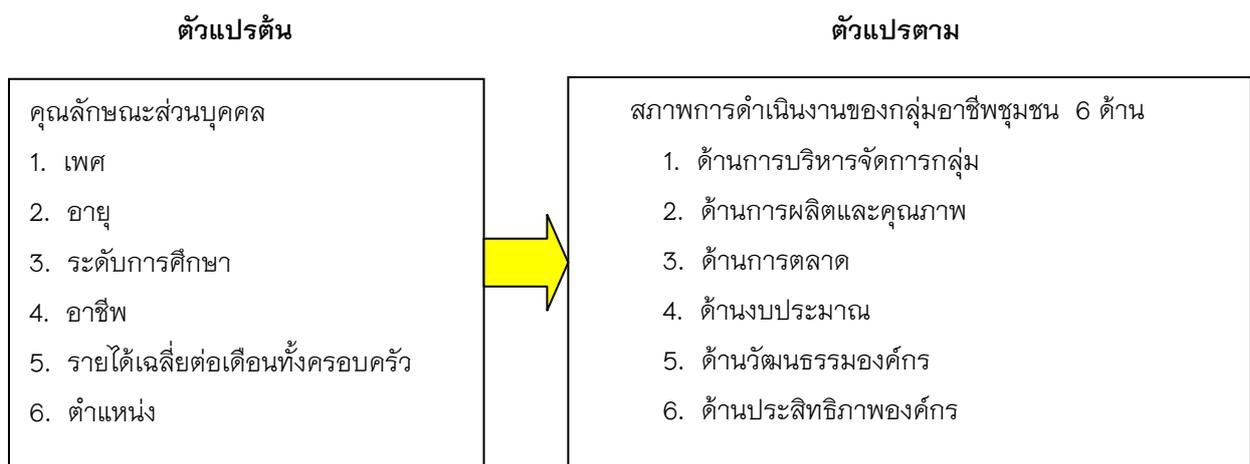
จากที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำได้ช่วยเหลือกลุ่มอาชีพ สนับสนุนหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นด้านการอบรมความรู้ การสนับสนุนงบประมาณแบบให้เลย และแบบเงินทุนหมุนเวียนโดยปลอดดอกเบี้ย ตลอดจนการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ แต่จากการประเมินการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำในรอบ 3 ปี ย้อนหลังพบว่ากลุ่มอาชีพยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร พบสภาพปัญหาต่าง ๆ เช่น ขาดความช่วยเหลือจากสมาชิกกลุ่ม เงินกลุ่มขาดบัญชี บางกลุ่มมีการรวมกลุ่มแบบระยะสั้น ๆ ในช่วงที่ได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณ และเมื่อนานไปก็เริ่มขาดการติดต่อดูแล และเมื่อได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งต่อไปก็จะมีการรวมกลุ่มกันขึ้นอีกเป็นต้น ปัญหาดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลเสียต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อว่างเว้นจากฤดูทำนาแล้วเกษตรกรจะไม่มีรายได้เสริมเลย ดังนั้น การศึกษาแนวทางการพัฒนาของกลุ่มอาชีพ จะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ทราบข้อมูลที่แท้จริง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนากลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็งและมั่นคงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อสภาพการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงน้ำ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกกลุ่มอาชีพจำนวน 354 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดจำนวน 26 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 380 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกกลุ่มอาชีพจำนวน 188 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดจำนวน 26 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 214 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check – list) จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทั้งครอบครัว และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อสภาพการดำเนินงานกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended Question) จำแนกตามรายด้านทั้ง 6 ด้าน

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวและหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดหาผู้ช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้อบรมและชี้แจงการเก็บข้อมูลแก่ผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นอย่างดี และสำหรับรับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อดำเนินการและวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ใช้สถิติในการวิจัย อธิบายดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค
2. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าเฉลี่ย (Mean)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. การศึกษาการดำเนินงานกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเรียงลำดับ ความถี่ (Frequency) ในแต่ละประเด็นแล้ว นำมาสรุปในเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า

1. สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก เพียงด้านเดียว คือ ด้านการผลิตและคุณภาพ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพองค์กร ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการตลาด และ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม กับ สมาชิกกลุ่มอาชีพชุมชนที่มีต่อสภาพการดำเนินงานกลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มอาชีพต้องการให้มีการระดมทุนของกลุ่มและมีการสนับสนุนเงินทุนจากภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการกู้ยืมในการพัฒนากลุ่มอาชีพ เช่น ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอกมลาไสย เกษตรอำเภอกมลาไสย องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม หรือเพิ่มหุ้นเพื่อระดมทุนจากสมาชิกในกลุ่มมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มควรมีแนวทางในการบริหารจัดการความขัดแย้งที่ชัดเจน ผู้บริหารกลุ่มควรเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพของตน มีการนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์ และกลุ่มอาชีพควรแสวงหาตลาดใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากลุ่มอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ข้อมูลข้อเสนอแนะ บางประการอันอาจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม ดังนี้

1.1 ในการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มนั้น สิ่งสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้นั้น คือกลุ่มจะต้องมีการระดมทุนภายในกลุ่มให้มากขึ้นรวมทั้งขอรับการสนับสนุนเงินทุนจากภายนอก มีการจัดทำระเบียบข้อบังคับของกลุ่มอย่างชัดเจนเพื่อให้กระบวนการดำเนินงานของกลุ่มมีเป้าหมายที่ชัดเจนและควรมีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชาย – หญิง เพื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสมของแต่ละเพศ และตามความถนัดของแต่ละกลุ่ม และควรมีการพัฒนาสมาชิก โดยการไปศึกษาดูงาน ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาอาชีพอย่างน้อยปีละครั้ง

1.2 ในการผลิตสินค้าและคุณภาพของสินค้า หากกลุ่มอาชีพสามารถนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จะช่วยลดต้นทุนการผลิตของกลุ่มได้ และองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงามควรจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า มีปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ให้ทันสมัย สวยงาม สะดุดตา เปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งแลดูธรรมดาในสายตาผู้บริโภคทั่วไป โดยการนำ “เรื่องราว (Story)” มาใส่ลงไปในตัวสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นที่มาของผลิตภัณฑ์ หรือความพิเศษของผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างแรงดึงดูดให้ลูกค้าสนใจและจดจำผลิตภัณฑ์นั้น ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่ถูกนำมาใช้บ่อยขึ้นในปัจจุบัน ควรมีการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านการผลิตโดยการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากผู้ที่มีทักษะและประสบการณ์ภายในกลุ่ม ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เข้าร่วมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จะช่วยยกระดับมาตรฐานสินค้าให้ได้คุณภาพ

1.3 ด้านการตลาด กลุ่มอาชีพควรมีการแสวงหาตลาดใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ และสำรวจสภาพตลาดก่อนผลิตและจำหน่ายสินค้า เพื่อให้สินค้าตรงกับความต้องการของตลาด ควรมีการคิดต้นทุนผลผลิตเพื่อกำหนดราคาสินค้าก่อนขาย และควรมีการอบรมให้ความรู้เรื่องการตลาดแก่สมาชิกกลุ่มและมีการส่งเสริมการตลาดอย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงาม ควรมีการจัดหาแหล่งเงินทุนจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการกู้ยืมในการพัฒนาอาชีพ เช่น ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอกมลาไสย เกษตรอำเภอกมลาไสย หรือเพิ่มทุนเพื่อระดมทุนจากสมาชิกในกลุ่ม และกลุ่มอาชีพแต่ละกลุ่มควรจัดบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายของงบประมาณโดยปิดประกาศหรือแจ้งให้สมาชิกกลุ่มทราบอยู่เป็นระยะ

1.5 ด้านวัฒนธรรมองค์กร กลุ่มอาชีพควรมีแนวทางในการบริหารจัดการความขัดแย้งที่ชัดเจน และมีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างโปร่งใส เป็นธรรม มีเกณฑ์การจ่ายผลประโยชน์อย่างชัดเจน

1.6 ด้านประสิทธิภาพองค์กร ผู้บริหารกลุ่มอาชีพแต่ละกลุ่มควรเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนาอาชีพของตนสมาชิกกลุ่มควร มีการสร้างสรรค์และพัฒนางานอยู่เสมอ มีการช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกัน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR = Participatory Action Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่ผสมผสานการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Research) กับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) รวมทั้งวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มอาชีพ

ชุมชน โดยเป็นการวิจัยร่วมกันระหว่างผู้วิจัย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนและกลุ่มอาชีพชุมชน มีส่วนร่วมในการวิจัยทุกขั้นตอน ตั้งแต่ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำร่วมตรวจสอบและร่วมรับประโยชน์ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People-Centered Development) และแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ (Problem-Learning Process) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการวางแผนพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและมั่นคงต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาและประเมินผลการจัดตั้งกลุ่มอาชีพที่องค์การภาครัฐสนับสนุนระหว่างเขตเมืองและเขตชนบทว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

กิริติณัฐเลขา สิงห์มาตย์. การพัฒนาของกลุ่มอาชีพเลี้ยงไหมบ้านวังชมพู ตำบลคำเลาะ อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี.

รายงานการศึกษาอิสระ รปม. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2553.

กฤตติกา แสนโกษณ์. พัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน กรณี สินค้าหัตถกรรมของจังหวัดอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. รายงานผลการวิจัยการมีส่วนร่วมและการสร้างศักยภาพภายในชุมชน. กรุงเทพฯ:

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

นาวี นิกภาพฤกษ์. แนวทางการพัฒนาอาชีพในตำบลโนนสะอาด อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร.

รายงานการศึกษาอิสระ รปม. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554.

ศราวุธ ดีมาก. การพัฒนาอาชีพบ้านสะพานหิน หมู่ที่ 9 ตำบลท่าฉนวน อำเภอโนนธรมย์ จังหวัดชัยนาท. รายงาน

การศึกษาอิสระ รปม. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.

อุทุมพร โภกอุ่น. การพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพผู้พิการบ้านยางน้อย หมู่ที่ 6 ตำบลยางตลาดจังหวัดกาฬสินธุ์.

รายงานการศึกษาอิสระ รปม. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554.

